

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل خشکسالی ها (اقلیم شناسی- هیدرولوژیکی) با بکارگیری روش من کندال در حوضه زاینده رود (مطالعه موردی: ایستگاه ورزنه)

محل انتشار:

ماهنامه شباک، دوره 5، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مایده میرفتاح - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی دانشگاه پیام نور مرکزاصفهان

هوشمند عطایی - دانشیارگروه جغرافیا دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خشکسالی به عنوان بی سروصدا ترین بلایای طبیعی در مقابل سیلاب به عنوان یکی از پر صدا ترین بلایا قرار گرفته است. این درحالی است که خطر و خسارت های ناشی از خشکسالی به مراتب بیشتر از سایر بلایای طبیعی مانند: سیل، طوفان، آتش فشان و حتی زلزله است. این پدیده با سایر بحران های طبیعی متفاوت است، زیرا به آهستگی و در زمان نسبتا طولانی به وقوع پیوسته و در اغلب اوقات دوره تداوم آن بیش از چند سال به طول می انجامد. در این مقاله خشکسالی حوضه زاینده رود مورد بررسی قرار گرفته است بدین جهت از آمار بارش ایستگاه سینوپتیک ورزنه به عنوان نزدیک ترین ایستگاه به منطقه مورد مطالعه، جهت تحلیل خشکسالی از داده های بارش در دوره زمانی 1329-1334-1355-1359-1367-1373 بوده است. از سال 1375 به بعد شاهد کمترین میزان بارش طی سالهای بررسی شده هستیم و بیشترین میزان بارندگی را در ماه های فروردین و اردیبهشت مشاهده می کنیم و کمترین میزان بارش در ماه های شهریور و مرداد و مهر داشته ایم با استفاده از آزمون من کندال پارامتر بارش در مقیاس سالانه بدون روند بود و در مقیاس ماهانه در ماه های خرداد، تیر، مهر و آذر دارای روند و در سایر ماه ها فاقد روندمی باشد. آثار زیان بار این خشکسالی در اثر نبود مدیریت درست و دخالت های انسانی تشدید شده که باتوجه به غیرقابل پیش بینی بودن اما تکرار پذیر بودن آن پیشنهاد میشود در راهبرد مدیریت منابع آب حوضه زاینده رود تجدید نظر صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

بارش، حوضه زاینده رود، خشکسالی، من کندال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994989>

